

prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău (jud. L. Lupașco)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Moraru, A. Minciuna, A. Panov)

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu răspundere limitată „Sabris Com”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Sabris Com” împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 17 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Inspecția de Stat în Construcții, a fost casată hotărârea din 12 iunie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 30 iunie 2014 SRL „Sabris Com” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 16 mai 2014 SRL „Sabris Com” a recepționat prin intermediul oficiului poștal, actul de control nr.25 din 09 aprilie 2014, expediat de Inspecția de Stat în Construcții, conform căruia volumul și costul lucrărilor executate la obiectivul Reabilitarea Zonei de Odihnă și Agreement Lacul Sărat din or. Cahul au fost exagerate, fiind învinuit reclamantul de încasare neîntemeiată de la bugetul de stat a sumei de 484 869,77 de lei.

La data de 21 mai 2014 a prezentat pârâtului dovezi care infirmă concluzia emisă, însă ultimul a ignorat motivele aduse și prin scrisoarea din 29 mai 2014 și-a expus poziția referitor la argumentele SRL „Sabris Com”, fiind emisă decizia nr. 16 din 19 iunie 2014 cu aplicarea unei amenzi în mărime de 484 869,77 de lei.

Reclamantul a considerat că la întocmirea actului de control contestat, au fost încălcate un șir de prevederi legale, și anume: 1. Nu a fost respectată procedura de notificare a persoanei supuse controlului despre decizia de control; 2. Nu au fost

respectate drepturile persoanei supuse controlului, reclamantul nu a fost informat referitor la drepturile și obligațiile sale; 3. Actul de control nu întrunește rigorile impuse prin lege. Mai mult ca atât, actul de control nu este semnat pe fiecare pagină de toți controlorii, iar în urma înaintării dezacordului nu a fost întocmit un act adițional controlului, pârâtul limitându-se doar la un răspuns formal.

A mai indicat că nu i-a fost acordată posibilitatea înlăturării presupuselor încălcări, nefiind emisă prescripția stabilită de art. 29 al Legii privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

A solicitat SRL „Sabris Com” anularea actului de control a volumelor și costurilor lucrărilor executate la obiectivul Reabilitarea Zonei de Odihnă și Agreement Lacul Sărat din or. Cahul nr. 25 din 09 aprilie 2014 și a răspunsului din 29 mai 2014.

Prin încheierea nr. 3-530/2015 din 20 ianuarie 2015 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău la cauza dată a fost conexată cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Sabris Com” împotriva Inspecției de Stat în Construcții cu privire la anularea deciziei nr.16 din 19 iunie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunii economice și încasarea cheltuielilor de judecată, aflată în procedura judecătorului Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău, Igor Barbacaru.

Prin hotărârea din 12 iunie 2015 a Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău a fost admisă parțial acțiunea depusă de SRL „Sabris Com”, a fost anulat actul de control a volumelor și costurilor lucrărilor executate la obiectivul Reabilitatea Zonei de odihnă și Agreement Lacul Sărat din or. Cahul, întocmit de Inspecția de Stat în Construcții nr.25 din 09 aprilie 2014; decizia Inspecției de Stat în Construcții nr. 16 din 19 iunie 2014 „Cu privire la aplicarea sancțiunii economice față de SRL „Sabris Com”, prin care s-a dispus încasarea din contul SRL „Sabris Com” în beneficiul bugetului de stat a venitului în sumă de 484 869, 77 de lei, obținut nelegitim de la exagerarea volumelor și a valorii lucrărilor executate și amenda în sumă de 484 869, 77 de lei, iar în total suma de 969 739, 54 de lei, a fost respinsă cererea SRL „Sabris Com” cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, inclusiv de asistență juridică, ca fiind neîntemeiată.

La data de 24 iunie 2015 Inspecția de Stat în Construcții a declarat apel împotriva hotărârii din 12 iunie 2015 a Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 27 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Inspecția de Stat în Construcții, a fost casată hotărârea din 12 iunie 2015 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii.

În susținerea poziției sale, instanța de apel și-a motivat concluzia cu privire la respingerea acțiunii pe faptul că SRL „Sabris Com” nu a îndeplinit în termen obligațiile asumate prin contractul de antrepriză nr. 01/L/12 din 30 martie 2012 și acordurile adiționale semnate la acest contract. Astfel, SRL „Sabris Com” a depășit cu mult termenul de executare a lucrărilor asumate prin contractul de antrepriză și a exagerat valoarea cheltuielilor pînă la 484869,77 de lei, contrar pct. 23 lit. b), d), e) din Regulamentul privind exercitarea controlului asupra utilizării investițiilor publice în construcții. Mai mult, lucrările efectuate de SRL „Sabris-Com” au fost începute în lipsa

unui grafic de execuție, cu o mulțime de neconformități și abateri de la cerințele Legii nr. 721-XIII din 02 februarie 1996 cu privire la calitatea în construcții.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a considerat legal actul de control nr. 5 întocmit de Inspekția de Stat în Construcții la data de 09 aprilie 2014, precum și decizia emisă de ultima la data de 19 iunie 2014 cu privire la aplicarea sancțiunilor economice, prin care s-a dispus încasarea de la SRL „Sabris Com” în beneficiul bugetului de stat a venitului în sumă de 484 869,77 de lei, obținut nelegitim de la exagerarea volumelor și a valorii lucrărilor executate și amenda în mărime de 484 869,77 de lei, iar în total suma de 969 739, 54 de lei.

La data de 15 martie 2018 SRL „Sabris Com” a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând repunerea în termen a recursului, admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat eronat legea și nu a dat apreciere corespunzătoare actelor administrate la dosar.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel a emis decizia contestată la data de 27 ianuarie 2016, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

În circumstanțele date, recursul declarat de SRL „Sabris Com” la data de 15 martie 2018, este în termen.

La data de 29 mai 2018 în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de către SRL „Sabris Com” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La data de 25 iunie 2018, Agenția pentru Supraveghere Tehnică a depus referință prin care a solicitat declararea recursului depus de SRL „Sabris Com” ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Sabris Com”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Sabris Com”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Sabris Com”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru